

สรุปผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 12 สมัยสามัญนิติบัญญัติ
วันพุธที่ 1 กุมภาพันธ์ 2555

โดยนางสาวสุพัตรา พรหมศร

สถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎรตามระเบียบวาระการประชุมช่วงเวลา 13.00 น. ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เปิดโอกาสให้สมาชิก ฯ ประชุมหารือในที่ประชุมในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ของสมาชิก ฯ และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกระแสความสนใจของประชาชนประมาณ 30 นาที จากนั้นภายหลังการปรึกษาหารือประธานในที่ประชุมได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณพุทธศักราช 2555 ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว จากนั้นที่ประชุมได้มีการลงมติต่อร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ซึ่งได้มีการอภิปรายในที่ประชุมฯ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยที่ประชุมลงมติรับหลักการในวาระที่ 1 ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน 31 คนเพื่อพิจารณา หลังจากนั้นที่ประชุมได้มีการเลื่อนระเบียบวาระการประชุมในวาระเรื่องด่วนขึ้นมาพิจารณาในส่วนพระราชกำหนด 2 ฉบับคือพระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ. 2555 และพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย พ.ศ. 2555 ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีทั้ง 2 ฉบับ โดยนายกิตติรัตน์ ณ ระนอง รองนายกรัฐมนตรี และ รวม.คลัง ได้นำเสนอสาระสำคัญของพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับ ต่อที่ประชุมในเบื้องต้นก่อนที่สมาชิก ฯ จะอภิปรายต่อพระราชกำหนดว่า ปัญหาอุทกภัยเมื่อปี 2554 ที่ผ่านมาถูกจัดเป็นภัยพิบัติที่สร้างความเสียหายเป็นลำดับ 5 ของโลกตั้งแต่ปีพ.ศ. 2548 ครอบคลุม 53 จังหวัด รวมความเสียหายกว่า 2 ล้านครัวเรือน ซึ่งจนถึงขณะนี้การประเมินความเสียหายยังไม่มีหน่วยงานใดประเมินความเสียหายได้อย่างชัดเจนซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นได้กระจายตัวไปในทุกภาคส่วนของประเทศไทยโดยเฉพาะในส่วนของภาคอุตสาหกรรมทั้งที่จังหวัดอยุธยา ปทุมธานี ซึ่งเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบแหล่งใหญ่ของประเทศไม่ว่าจะเป็นอะไหล่ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์พลาสติก รวมทั้งโรงงานนอกเขตนิคมอุตสาหกรรมใน 8 จังหวัดที่มีมูลค่าความเสียหายใกล้เคียงกันซึ่งรวมมูลค่าความเสียหายทั้งหมดกว่า 4 แสนล้านบาทและนอกเหนือจากความเสียหายในทรัพย์สินแล้วยังมีผลทำให้เกิดความเสียหายสำหรับรายได้ในอนาคตด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเสียหายของโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมทำให้เกิดผลกระทบเสียหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากอุตสาหกรรมในนิคมนั้นเป็นอุตสาหกรรมต้นน้ำซึ่งมีผลต่อห่วงโซ่การผลิตในภาคอุตสาหกรรมรวมทั้งการจ้างแรงงานในกระบวนการห่วงโซ่อุปทานของการผลิตด้วย

นอกจากนี้พื้นที่เสียหายในภาคเกษตรกรรมซึ่งมีพื้นที่เพาะปลูกเสียหาย 11 ล้านไร่ สูญเสียรายได้ 4.4 หมื่นล้านบาท และสูญเสียในภาคการพาณิชย์เกษตรและการส่งออกจำนวนมาก ซึ่งมี

ความสำคัญต่อรายได้ของประเทศถึง 70%ทำให้จากเดิมได้คาดการณ์ว่าการส่งออกจะขยายตัว 25 % ขณะนี้ต้องปรับลดเหลือเพียง 17% ส่งผลต่อความมีเสถียรภาพในส่วนการค้าส่งและการค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นยังส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจด้วย โดยขณะนี้ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนนี้ประสบปัญหาด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงจากการรับประกัน วิสาหกิจที่เกิดจากภัยพิบัติส่งผลให้ประชาชนและผู้ประกอบการต้องเสียเบี้ยประกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีผลต่อการขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินเพื่อนำมาฟื้นฟูอุตสาหกรรม

ด้วยเหตุผลดังกล่าวเพื่อที่จะช่วยเหลือประชาชนผู้ประกอบการให้ได้รับความคุ้มครอง ทรัพย์สินและกิจการของบุคคลที่อาจเกิดความเสียหายได้ในอนาคต และเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น สำหรับการลงทุนในประเทศ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ในการตราพระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ.2555 ในวงเงิน 5 หมื่นล้านบาทเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศและอีกฉบับหนึ่งคือการตราพ.ร.ก.การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยพ.ศ.2555 วงเงินไม่เกิน 3 แสนล้านบาท ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน เนื่องด้วยเงื่อนไขในการกู้เงินจากสถาบันการเงิน ตามปกติยังมีข้อจำกัดในด้านสินเชื่อรวมทั้งจัดไว้รองรับด้านสินเชื่อภาคประชาชน และผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยที่กำหนดโดยกลไกตลาดอยู่ในระดับไม่ ผ่อนปรนต่อภาวะความจำเป็นภายหลังปัญหาอุทกภัย ดังนั้นพระราชกำหนดดังกล่าวนี้จึงได้ กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติแก่สถาบันการเงินเป็นการเฉพาะ คราวเพื่อให้สถาบันการเงินนำไปให้กู้ยืมแก่ผู้เสียหายในกลุ่มดังกล่าวจากปัญหาอุทกภัยในอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ โดยธปท.และสถาบันการเงินร่วมกันสนับสนุนเงินกู้ให้กับผู้ได้รับความเสียหาย ซึ่งธปท. จะออกเงินสมทบ 70% ของการให้สินเชื่อและคิดอัตราดอกเบี้ยจากสถาบันการเงิน 0.01% ต่อปี และให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินออกเงินสมทบ 30% โดยให้คิดอัตราดอกเบี้ยจากผู้กู้ไม่เกินร้อยละ 3ต่อปี ทั้งนี้ได้กำหนดให้สถาบันการเงินยื่นคำขอกู้จากธปท.ได้ภายหลังจากพ.ร.ก.ผ่าน การอนุมัติจากรัฐสภาแล้วและให้ดำเนินการกู้ยืมให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 31 ธ.ค. 2556 และสถาบัน การเงินต้องส่งคืนเงินกู้แก่ธปท.ภายในระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่ได้รับเงินกู้

นอกจากนี้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยังได้กล่าวเพิ่มเติมว่าหาก รัฐบาลจะรอใช้งบประมาณปีพ.ศ. 2556 แทนการออกพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับนี้ก็ทำให้ไม่สามารถสร้างความมั่นใจต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ในส่วนของความพร้อมทางการเงินและความ มุ่งมั่นของรัฐบาลที่จะดำเนินการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานได้จึงมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้อง ออกเป็นพระราชกำหนดให้ทันกับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวแทน แต่ถึงอย่างไรก็ตาม เพดานการกู้เงิน ตามพระราชกำหนดดังกล่าวรัฐบาลตระหนักดีว่าเป็นการเพิ่มหนี้สาธารณะให้แก่รัฐบาลถึง 4 แสน ล้านบาท ถือว่าเป็นการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่รัฐบาลก็มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องแสดงให้เห็น ประชาคมทางการเงินได้ทราบถึงความพร้อมในการชำระดอกเบี้ยและต้นเงินกู้ทั้งในส่วนที่เป็นหนี้

เดิมและหนี้ใหม่ได้ โดยขณะนี้รัฐบาลไทยมีหนี้สาธารณะ 4.45 ล้านล้านบาท เป็นหนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง 2.04 ล้านล้านบาท และหนี้ที่รัฐบาลกู้เพื่อดูแลความเสียหายให้กับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจำนวน 1.14 ล้านล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงิน 1.08 ล้านล้านบาท และหนี้อื่นๆอีก 1.8 แสนล้านบาท เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าหนี้ที่รัฐบาลกู้เพื่อดูแลความเสียหายให้กับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูเกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2540 ปัจจุบันมีวงเงินหนี้คงค้างอยู่ในจำนวนดังกล่าวตั้งแต่ปี 2549 จนถึงปัจจุบันซึ่งก็ได้สามารถชำระหนี้เงินต้นโดยธปท. จำนวนเงิน 1.6 แสนล้านบาท คิดเป็น 10% ของวงเงินทั้งหมด ขณะนี้กระทรวงการคลังและธปท. ได้ปรึกษาจนมีความเข้าใจร่วมกันแล้วว่าธปท. มีความพร้อมในการดูแลกองทุนเพื่อการฟื้นฟู โดยดำเนินการให้เจ้าหน้าที่ ผู้ถือพันธบัตร และตัวสัญญาใช้เงินของกระทรวงการคลังสามารถได้รับชำระดอกเบี้ยเงินต้นผ่านการดูแลของธนาคารแห่งประเทศไทยได้

ภายหลังการชี้แจงสาระสำคัญของพระราชกำหนดแล้ว สมาชิกพรรคฝ่ายค้านและรัฐบาลก็ได้มีการอภิปรายต่อพระราชกำหนดทั้งสองฉบับ โดยด้านพรรคประชาธิปัตย์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และในฐานะผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร อภิปรายเบื้องต้นชี้แจงถึงเหตุผลที่ฝ่ายค้านยื่นตีความพระราชกำหนด 2 ฉบับคือพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการวางระบบบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ. 2555 และ พระราชกำหนดปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2555 เนื่องจากเห็นว่าการออกพระราชกำหนดทั้งสองฉบับไม่มีเหตุผลของความจำเป็นเร่งด่วนตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด และการยื่นให้ตีความนี้ก็ไม่ใช่เรื่องการเมือง แต่ต้องการให้เกิดความถูกต้อง รอบด้าน ชัดเจนและความโปร่งใสในการดำเนินการตราพระราชกำหนดเท่านั้น

สำหรับพระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ และพระราชกำหนดการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย พ.ศ. 2555 ในการพิจารณาในที่ประชุมวันนั้นนั้น ฝ่ายค้านเห็นถึงความจำเป็นของการตราพระราชกำหนดเพราะทราบดีว่ามหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นผ่านมาสร้างความเสียหายอย่างมากกับภาคเอกชน และรัฐบาลก็มีแนวทางให้ความช่วยเหลือประชาชนได้อย่างหนึ่งคือการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ แต่ก็มีประเด็นข้อสังเกตหลายประเด็น เช่น การกำหนดความช่วยเหลือในพระราชกำหนดนั้นไม่สามารถไปดูแลช่วยเหลือผู้ประกอบการภาคใต้ได้เลยเพราะในกฎหมายเขียนในนิยาม”อุทกภัย “ในพระราชกำหนดให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการว่าเกิดในปี 2554 เท่านั้น ซึ่งความเสียหายภาคใต้เสียหายมากคือต้นเดือนม.ค. 2555 หมายความว่าเงิน 3 แสนล้านบาทที่จะนำไปช่วยเหลือ จะไม่สามารถปล่อยสินเชื่อให้กับผู้ประกอบการภาคใต้ได้ ซึ่งก็มองว่าเรื่องนี้ไม่ใช่ความเจตนาแต่รัฐบาลอาจจะมองข้ามเรื่องนี้ไป

นายอภิสิทธิ์ก็กล่าวด้วยว่าการให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำตามพระราชกำหนดนั้นมีความพยายามนิยมให้ได้เฉพาะบุคคลธรรมดาที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งก็สมควรได้รับความช่วยเหลือ

แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้น มีการอ้างถึงกิจการในนิคมอุตสาหกรรม 7 แห่ง เชื่อว่ามีจำนวนไม่น้อยที่ไม่เข้านิยาม แต่สมควรได้รับความช่วยเหลือ ถ้าอ้างว่าหากช่วยธุรกิจขนาดใหญ่แล้วเงินจะไม่พอ ก็สามารถจำกัดเงินได้ เพราะรายใหญ่ รายกลาง รายย่อยล้วนมีความสัมพันธ์กัน หากรายใหญ่ไม่ฟื้นก็จะกระทบไปทั่ว การไปขีดวงจำกัดทำให้การช่วยเหลือไปไม่ถึงถึงและไม่สามารถตอบใจทุกภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่จะฟื้นฟูขึ้นมาได้

นอกจากนี้หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ยังยกตัวอย่างความคิดที่จะสร้างเขื่อน หรือกำแพงรอบนิคมอุตสาหกรรม 7 แห่ง ซึ่งยังไม่สามารถตอบใจทุกความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ซึ่งมองว่าถึงแม้จะมีการสร้างเขื่อนในวันนี้ คำถามของนักลงทุนคือทราบดีว่าเพื่อปกป้องทรัพย์สินไม่ให้ได้รับความเสียหายเท่านั้น แต่ถ้าน้ำท่วมอย่างปีที่ผ่านมา แม้มือเขื่อนป้องกันแต่กระบวนการผลิตก็อาจจะชะงักซึ่งอาจจะทำให้มีมูลค่าความเสียหายหลายเท่ามากกว่าที่ผ่านมามีด้วยซ้ำ และนอกจากนี้ก็ยังไม่สามารถตอบใจทุกภาคให้กับส่วนที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมได้อีกประการหนึ่งด้วย และสำหรับพรรคการจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ 2555 นายอภิสิทธิ์กล่าวว่า ฝ่ายค้านไม่ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเนื่องจากเห็นความจำเป็นเร่งด่วนในการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย และพรรคเองก็เป็นกลุ่มแรกๆที่ออกมาเสนอให้ควรเร่งดำเนินการ เนื่องจากก่อนหน้านี้ตนได้พูดคุยกับภาคเอกชนต่างๆ โดยเฉพาะสมาคมผู้ประกอบการด้านการประกันภัย ซึ่งต่างก็เห็นว่าต้องเร่งทำเรื่องการประกันภัย ซึ่งปัญหาที่แท้จริงไม่ใช่การจ่ายเงินใหม่จากภัยน้ำท่วมครั้งที่ผ่านมามี แต่เป็นการเอาประกันภัยในอนาคตคือปีนี้ เพราะมีสัญญาณว่าบริษัทที่ทำหน้าที่รับประกันจากต่างประเทศยังไม่มีความมั่นใจ ซึ่งยอมรับว่าไม่ใช่เรื่องง่าย ที่จะเรียกความเชื่อมั่นให้กลับคืนมา นอกจากนี้การประกันภัยพิบัติตามกองทุนของพระราชกำหนดฉบับนี้รูปแบบการทำงานยังไม่มีความชัดเจน เขียนไว้กว้างมาก และให้สามารถเอาเงินไปช่วยเหลือบริษัทได้ด้วย ถ้ามีการจ่ายเงินใหม่ที่เกิดขึ้นจากภัยพิบัติ ซึ่งก็เชื่อว่าทุกคนอยากจะรู้ว่าหลักการที่แท้จริงของพระราชกำหนดเป็นรูปแบบไหน เพราะมีกำหนดแค่ทุกอย่างเป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด เท่ากับพระราชกำหนดฉบับนี้ให้อำนาจมากว่าจะเลือกใช้วิธีการใดแก้ปัญหา และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตคือปัญหาวงเงินการจัดสรรที่อาจจะเกิดขึ้นนั่นคือ กฎหมายให้ไปกู้ห้าหมื่นล้านบาท จะเพียงพอหรือไม่ เพราะตัวเลขจากการประเมินค่าความเสียหายจากอุทกภัยน้ำท่วมที่ผ่านมา จะต้องจ่ายเงินใหม่ที่เกิดขึ้นไม่น่าจะต่ำกว่า 2 แสนล้านบาทซึ่งจะทำให้มั่นใจได้อย่างไรว่าวงเงินที่กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ 5 หมื่นล้านบาทนั้นจะเพียงพอ อีกทั้งยังมีการประมาณการว่าการจะทำประกันภัยทุกภาคส่วนรวมกันแล้ว 1 ล้านล้านบาทคือ 20 เท่าของ 5 หมื่นล้านบาท สมเหตุสมผลหรือไม่ เพราะประมาณการความเสียหายที่เกิดขึ้นน่าจะมากกว่านั้น ถ้าวารัฐบาลรับประกันใช่หรือไม่ ถ้าจ่ายมากกว่า 5 หมื่นล้านบาท รัฐบาลจะช่วยเหลือให้ และนอกจากนี้พระราชกำหนดฉบับนี้ยังเปิดช่องให้คณะกรรมการตามพระราชกำหนดพิจารณาให้คุณให้โทษกับผู้ประกอบการเป็นรายๆก็ได้เนื่องจากทุกอย่างอยู่ที่คณะกรรมการ ดังนั้นจะมั่นใจได้อย่างไรว่าจะไม่มีการเลือกปฏิบัติ

ด้านนายกิตติรัตน์ ได้ชี้แจงเพิ่มเติมในที่ประชุมเพิ่มเติมโดยยอมรับว่ามีความหนักใจระหว่าง การดำเนินการพระราชกำหนด 2 ฉบับนี้ แต่จำเป็นต้องพ่วงพ.ร.ก.อีก 2 ฉบับเข้ามาด้วย เพราะเป็น การเชื่อมโยงถึงกัน รัฐบาลจำเป็นต้องเรียกความเชื่อมั่นกลับคืนมาให้ได้ เพราะในช่วงที่เกิดปัญหา อุทกภัยที่ผ่านมาประเทศไทยถูกลดความน่าเชื่อถืออย่างยิ่ง ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้เดินสายชี้แจง ข้อเท็จจริงกับนานาชาติมากพอสมควร ก็ทำให้ปรากฏว่าในวันนี้ประเทศไทยได้รับความเชื่อมั่นใน ระดับที่ดีพอสมควร ซึ่งจะเห็นได้จากราคาหุ้นในบ้านเรา อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา อัตราดอกเบี้ย ความไม่ผันผวนทางการเงินที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการที่นักลงทุนต่างชาติจำนวนมากยังคงลงทุนใน ประเทศไทยต่อไปทั้งที่สามารถที่ย้ายฐานการผลิตได้ก็ตาม ซึ่งก็ทำให้เกิดความสบายใจในการ ทำงานของรัฐบาลเพื่อผลักดันประเทศให้ก้าวไปข้างหน้าต่อไป

ส่วนประเด็นที่มีการเป็นห่วงวงเงินกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ 5 หมื่นล้านบาทจะสามารถดูแลระดับความเสี่ยงภัยพิบัติได้หรือไม่ ขอยืนยันว่ารัฐบาลได้รับการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญด้านภัยพิบัตินานาชาติแล้วว่าประเทศไทยมีสภาพภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบอย่างยิ่ง โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เนื่องจากมีประเทศเพื่อนบ้านของเราป้องกันจาก พายุได้โดยตรงแทน และสำหรับปริมาณน้ำฝนจำนวนมากที่เป็นปัญหาเมื่อปีที่ผ่านมาระดับนี้ต้อง ได้รับการบริหารจัดการที่ดีต่อไป อย่างไรก็ตาม ลำพังการตั้งกองทุน 5 หมื่นล้านบาทตามพระราช กำหนดฉบับนี้ซึ่งนำมารับประกันภัยทั้งทางตรงและรับประกันภัยต่ออาจจะไม่พอหากไม่มีการ ดำเนินการในการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างระบบบริหารจัดการน้ำทั้งระยะสั้นและระยะ ยั่งยืนเพื่อให้ระดับความเสี่ยงลดลง ดังนั้นวงเงิน 5 หมื่นล้านบาทตามพระราชกำหนดนั้นเพียงพอ แน่แน่นอนหากดำเนินการควบคู่ไปกับการดำเนินการด้านอื่นๆ ดังนั้น พ.ร.ก.ที่เสนอเข้ามายังรัฐสภาจึง มีความจำเป็นอย่างยิ่งอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้

ทางด้านร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรีได้อภิปรายชี้แจง ในฐานะที่ได้รับ มอบหมายให้ดูแลสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยืนยันว่ากระบวนการตรา พ.ร.ก.ทั้งหมด ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและไม่ขัดกับมาตรา 184 เนื่องจากกระบวนการตราพระราชกำหนดได้ยึด ตามแนวคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2552 ซึ่งวินิจฉัย พ.ร.ก.กู้เงินสมัยรัฐบาลพรรค ประชาธิปัตย์ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญเพราะมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่ง รัฐบาลชุดนี้ก็เล็งเห็นถึงการตราพ.ร.ก.เช่นกันเพื่อหาแนวทางป้องกันปัญหาอุทกภัยในอนาคตที่ไม่ สามารถคาดการณ์ได้ว่าจะเกิดขึ้นอีกหรือไม่ นอกจากนี้รองนายกรัฐมนตรียังกล่าวด้วยว่าพระราช กำหนดที่ตราขึ้นนี้เนื่องจากเป็นกรณีเร่งด่วนเพราะต้องนำเงินมาแก้ไขปัญหายุ่งยากเฉพาะหน้าระยะสั้น และระยะยาวเรื่องน้ำท่วม รวมทั้งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ อีกด้วย

ด้าน นายกรณ์ จาติกวณิช ส.ส.บัญชีรายชื่อพรรคประชาธิปัตย์ และอดีตรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการคลังอภิปรายว่า การตราพระราชกำหนดทั้ง 2 ฉบับดังกล่าวนี้ไม่ได้เป็นสิ่งที่ช่วยสร้าง

ความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุน อย่างที่ ร.ต.อ.เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรีกล่าวอ้าง เนื่องจากมองว่ารัฐบาลกำลังใช้อำนาจในการสั่งให้แบงก์ชาติโอนทรัพย์สินของแบงก์ชาติไปชำระหนี้ ทั้งที่หนี้ที่เกิดขึ้นนั้น เป็นภาระที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบโดยตรงและเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อประชาชนที่เป็นลูกค้าของธนาคารพาณิชย์ พร้อมย้ำด้วยว่าทั้งการตราพ.ร.ก.ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อการวางระบบการบริหารจัดการน้ำและสร้างอนาคตประเทศ พ.ศ.2555 จำนวน 3.5 แสนล้านบาท และ พ.ร.ก.ปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ.2555เป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ และยังมองไม่เห็นความจำเป็นเร่งด่วน อีกทั้งรัฐบาลเองก็ยังมีแผนในการใช้เงินที่ไม่สมเหตุสมผล ทั้งในเรื่องกรอบวินัยการคลังและระดับหนี้สาธารณะ เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้ของประเทศ ดังนั้นรัฐบาลควรมีแผนชัดเจนและสามารถชี้แจงรายละเอียดได้ ซึ่งส่วนตัวแล้วมองว่ารัฐบาลยังสามารถใช้เงินในระบบงบประมาณปกติได้ เช่นเดียวกับการแก้ไขหนี้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูซึ่งอยากให้รัฐบาลพิจารณาให้รอบคอบและออกเป็นพระราชบัญญัติน่าจะเหมาะสมกว่า และมองว่าการออก พ.ร.ก.ของรัฐบาลครั้งนี้ถือว่าเป็นการสร้างความปลอดภัย และกระทบต่อความมั่นใจทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นว่ารัฐบาลไม่ได้ให้ความสำคัญกับวินัยทางการคลัง และยิ่งกว่านั้นรัฐบาลอ้างเหตุผลความเดือดร้อนของประชาชนที่เกิดจากการแก้ไขปัญหาอุทกภัยที่ผิดพลาด โดยบอกว่าการออก พ.ร.ก.นี้รัฐบาลทำได้ เพราะยุคพรรคประชาธิปัตย์ได้ทำมาแล้ว ตนขอชี้แจงว่า ต้องพิจารณาในบริบท เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องด้วย รวมถึงเงื่อนไขการกู้ยืมเงินว่ารัฐบาลมีความพร้อมแล้วหรือไม่

ซึ่งโดยสรุปแล้วภาพรวมการพิจารณาพระราชกำหนดในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรทั้ง 2 ฉบับครั้งนี้ซึ่งใช้เวลากว่า 10 ชั่วโมงสมาชิกฝ่ายรัฐบาลต่างอภิปรายสนับสนุนการตราพระราชกำหนดของรัฐบาลเพื่อป้องกันและฟื้นฟูประเทศจากสภาวะอุทกภัยที่ผ่านมาและจะทำให้สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศให้กลับคืนมาได้โดยเร็วได้ โดยมองว่าการเสนอพระราชกำหนดครั้งนี้ของรัฐบาลถือเป็นเรื่องเร่งด่วนและจำเป็นซึ่งสอดคล้องกับความเดือดร้อนของกลุ่มผู้ประสบอุทกภัย ในส่วนสมาชิก ขของพรรคฝ่ายค้านก็ได้อภิปรายแสดงความเห็นด้วยกับการตราพระราชกำหนดครั้งนี้แต่ก็ได้มีข้อสังเกตฝ่ายรัฐบาลในเรื่องความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนให้ทั่วถึงด้วยทุกพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบที่ได้รับความเดือดร้อนในปีที่ผ่านมาหรือปีนี้ รวมทั้งวงเงินในพระราชกำหนดกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ 5 หมื่นล้านบาทนั้นฝ่ายค้านมองว่าเป็นวงเงินที่น้อยเกินไป อาจทำให้เกิดความไม่มั่นใจต่อนักลงทุนต่างประเทศได้ พร้อมกันนี้ฝ่ายค้านยังให้ข้อสังเกตรัฐบาลให้ระวังกรณีที่ประชาชนยื่นศาลปกครอง หลังได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมซึ่งอาจจะยังส่งผลต่อความเชื่อมั่นของต่างประเทศที่มีต่อรัฐบาลเพิ่มมากขึ้น

----- ■

จากนั้นที่ประชุมได้ปิดประชุมเวลา 00.50 นาฬิกา ของวันพฤหัสบดีและประธานในที่ประชุมได้นัดให้มีการประชุมเพื่อพิจารณาอีกครั้งเพื่อลงมติอนุมัติพระราชกำหนดในวันพฤหัสบดีที่ 2 กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เวลา 10.00 นาฬิกา
